SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 468/2011-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. decembra 2011 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť P. B., R., zastúpeného advokátom JUDr. J. Č., H., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Rimavská Sobota v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 143/99 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Rimavská Sobota v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 143/99 p o r u š i l základné právo P. B., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Rimavská Sobota vo veci vedenej pod sp. zn. 10 C 143/99 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prieťahov.

3. P. B. p r i z n á v a primerané finančné zadosťučinenie v sume 2 500 € (slovom dvetisícpäťsto eur), ktoré j e Okresný súd Rimavská Sobota p o v i n n ý mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. P. B. p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 314,18 € (slovom tristoštrnásť eur a osemnásť centov), ktoré j e Okresný súd Rimavská Sobota p o v i n n ý vyplatiť na účet jeho advokáta JUDr. J. Č., H., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 468/2011-16 z 20. októbra 2011 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť P. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Rimavská Sobota (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 143/99 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti vyplynulo, že «... Podaným návrhom zo dňa 19. 12. 1994 som sa domáhal určenia neplatnosti kúpnej zmluvy proti odporcovi Z., š. p. „v likvidácii“. Môj návrh bol zamietnutý rozsudkom sp. zn. 10C234/94 zo dňa 20. 11. 1995. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 11 Co 976/96 zo dňa 16. 4. 1996 bol prvostupňový

rozsudok zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie Okresnému súdu v Rimavskej Sobote. Po doplnení dokazovania okresný súd rozhodol rozsudkom č. 10C234/94 zo dňa 27. 1. 1997, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 10Co752/97 z 9. 7. 1997. Na základe môjho dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom 3Cdo79/97 z 25. 3. 1999 zrušil dovolaním napadnuté rozsudky Krajského súdu v Banskej Bystrici z 9. 7. 1997 č. k. 10Co752/97-128 a rozsudok Okresného súdu v Rimavskej Sobote z 27. 1. 1997 č. k. 10C234/94-118 a vec vrátil Okresnému súdu v Rimavskej Sobote na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Po rozhodnutí Najvyššieho súdu vo veci boli vytýčené pojednávania na deň 24. 1. 2000 a deň 6. 12. 2010.

Do dnešného dňa vec nie je právoplatne skončená.

Na prieťahy v konaní som podal sťažnosť 7. 6. 1996 a následne 26. 2. 1997. Po zrušení prvostupňového rozsudku dovolacím súdom som sťažnosť na prieťahy v konaní podal 11. 10. 2002 a 23. 11. 2002, pričom podľa stanovísk predsedu Okresného súdu v Rimavskej Sobote a predsedu Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní neboli zistené prieťahy. Nečinnosť súdu bola odôvodňovaná tým, že vo veci nie je možné konať z dôvodu prebiehajúceho konkurzného konania na odporcu.

Rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 36-24K330/95-643 zo 17. 3. 2008, ktoré nadobudlo právoplatnosť 29. 4. 2008 bol konkurz na majetok úpadcu zrušený po splnení rozvrhového uznesenia. Napriek tejto skutočnosti, ako som uviedol vyššie, termín pojednávania bol vytýčený až na deň 6. 12. 2010. ...

Zložitosť veci z hľadiska skutkového stavu a právnej úpravy ako jedno z troch základných kritérií pre posúdenie, či prieťahy v konaní boli dôvodné alebo zbytočné, v posudzovanom prípade neboli zistené. Samotná vec určenia neplatnosti zmluvy a po úprave určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nie je fakticky ani právne zložitá do tej miery, že by toto kritérium mohlo spôsobiť prieťahy.

Vo vzťahu k správaniu sa a súčinnosti účastníkov konania možno konštatovať, že v priebehu konania nič nenasvedčuje tomu, že by som, ako sťažovateľ akýmkoľvek spôsobom zapríčinil prieťahy v konaní.

Spôsob, akým okresný súd posudzovanú vec prerokováva, ako tretie hľadisko prieťahov, je vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti podstatnou príčinou prieťahov

v sledovanom konaní. K takémuto záveru je možné dospieť s poukazom na jednotlivé úkony súdu, najmä ak vo veci bol súd nečinný od 30. 4. 2008 do 15. 3. 2010, kedy rozhodoval o zmene môjho návrhu.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností je možné konštatovať, že doterajším postupom Okresného súdu Rimavská Sobota v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/234/94 a 10C/143/1999 došlo k zbytočným prieťahom v konaní a tým aj porušeniu môjho základného práva podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru.

Vzhľadom na takéto konštatovanie v súlade s ustanovením § 56 ods. 3 zákona o Ústavnom súde navrhujeme, aby Ústavný súd zároveň prikázal Okresnému súdu Rimavská Sobota, aby vo veci sp. zn. 10C/143/99 konal bez zbytočných prieťahov. ...

Som toho názoru, že samotné konštatovanie porušenia môjho základného práva na prejednanie veci bez prieťahov a následné prikázanie Okresnému súdu Rimavská Sobota, aby vo veci konal bez zbytočných prieťahov nie je účinným odstránením porušenia môjho práva, bez toho, aby mi nebolo priznané primerané finančné zadosťučinenie. Pri návrhu na určenie primeraného finančného zadosťučinenia vychádzam zo zásady spravodlivosti a so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Je potrebné zdôrazniť, že moje právo na preukázanie vlastníctva je vzhľadom na dĺžku konania problematické a to práve pre zmenu vlastníka k predmetu sporu. Napriek tomu, že bolo vedené konkurzné konanie, spochybňujem či bol zákonný dôvod na prerušenie konania, keďže som sa domáhal neplatnosti kúpnej zmluvy a takéto konanie, podľa môjho názoru, nemalo mať za následok, že bolo konanie prerušené, najmä ak súd nezisťoval, či správca konkurznej podstaty súhlasí s pokračovaním v konaní. Následkom speňaženia majetku patriaceho do konkurznej podstaty som bol nútený zmeniť návrh proti novému nadobúdateľovi, čím sa zväčšilo moje neisté postavenie v konaní.

Nekonanie súdu prakticky vedie k tomu, že nemôžem disponovať so svojim majetkom, o ktorom tvrdím, že bol do vlastníctva pôvodne označeného odporcu prevedený neplatnou zmluvou. Preto za primerané zadosťučinenie považujem sumu 6.500,- eur, ktoré je možné považovať za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

... oznamujem, že sťažovateľ súhlasím s tým, aby Ústavný súd Slovenskej republiky túto ústavnú sťažnosť prejednal bez ústneho pojednávania a bez mojej prítomnosti.

Vzhľadom na konštatované skutkové zistenia a právne závery navrhujeme, aby Ústavný súd po vykonaní dokazovania a posúdení veci takto rozhodol:

Základné právo P. B... na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Rimavská Sobota v konaní o neplatnosť kúpnej zmluvy a o určenie vlastníckeho práva vedenom pod sp. zn. 10C234/94 a 10C/143/1999 porušené bolo.

Okresnému súdu Rimavská Sobota v konaní vedenom pod sp. zn. 10C143/99 prikazuje sa konať bez zbytočných prieťahov.

P. B. sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 6.500,- € ..., ktoré je Okresný súd Rimavská Sobota povinný vyplatiť sťažovateľovi do 15 dní od právoplatnosti nálezu.

Okresný súd Rimavská Sobota je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia advokátovi JUDr. J. Č... vo výške 314,18 € do 15 dní od právoplatnosti nálezu.».

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadril okresný súd, zastúpený jeho predsedom, listom sp. zn. Spr 447/11 z 24. novembra 2011, ktorý vo svojom vyjadrení uviedol tieto relevantné skutočnosti:

„... Navrhovateľ podal na tunajší súd návrh na určenie neplatnosti kúpnej zmluvy dňa 19. 12. 1994, kedy bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudcovi JUDr. V. K. pod sp. zn. 10C/143/1999. V rámci konkurzného konania bol na majetok odporcu vyhlásený konkurz uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29. 05. 1997. Počas trvania konkurzného konania, kedy je zo zákona súdne konanie prerušené, bola vec dňa 29. 04. 2008 pridelená na konanie a rozhodnutie sudcovi JUDr. I. D.

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17. 03. 2008, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29. 04. 2008, bol zrušený konkurz na majetok úpadcu a tunajšiemu súdu bolo oznámené, že právoplatné uznesenie o zrušení konkurzu bolo zaslané registrovému oddeleniu krajského súdu za účelom výmazu odporcu z obchodného registra.

Od ukončenia konkurzu súd vo veci koná tak, aby nedochádzalo k prieťahom v súdnom konaní - naposledy bolo uznesením zo dňa 31. 10. 2011 nariadené znalecké dokazovanie znalcom z odboru geodézia a kartografia.

Podľa § 30 ods. 1 a 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o ústavnom súde súhlasím s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.“

3. Sťažovateľ nevyužil svoje právo, aby zaujal stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 24. novembra 2011.

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil takýto priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 10 C 143/99:

Dňa 19. decembra 1994 bol doručený návrh sťažovateľa okresnému súdu proti Z. R. (ďalej aj „odporca“) na určenie neplatnosti kúpnej zmluvy nehnuteľností.

Dňa 9. februára 1995 okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku.

Dňa 17. februára 1995 súd vyzval odporcu, aby sa vyjadril k návrhu.

Dňa 8. marca 1995 okresný súd stanovil termín pojednávania na 20. marec 1995.

Dňa 20. marca 1995 bolo pojednávanie odročené z dôvodu sťažovateľom vznesenej námietky zaujatosti konajúceho sudcu.

Dňa 29. marca 1995 bola vec predložená Krajskému súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“).

Dňa 31. marca 1995 krajský súd rozhodol o námietke zaujatosti vznesenej proti konajúcemu sudcovi. Spis bol vrátený okresnému súdu 26. júna 1995.

Dňa 26. júla 1995 okresný súd stanovil termín pojednávania na 4. september 1995.

Dňa 4. septembra 1995 okresný súd odročil pojednávanie na 25. september 1995 pre účely vykonania ďalšieho dokazovania.

Dňa 25. septembra 1995 okresný súd odročil pojednávanie na 5. október 1995 pre účely ďalšieho dokazovania.

Dňa 5. októbra 1995 okresný súd odročil pojednávanie na 26. október 1995 pre účely vykonania ďalšieho dokazovania.

Dňa 26. októbra 1995 okresný súd odročil pojednávanie na 6. november 1995 pre účely vykonania ďalšieho dokazovania.

Dňa 6. novembra 1995 okresný súd odročil pojednávanie na 20. november 1995 pre účely vykonania ďalšieho dokazovania.

Dňa 20. novembra 1995 okresný súd rozsudkom zamietol návrh sťažovateľa.

Dňa 25. januára 1996 sťažovateľ podal proti rozsudku okresného súdu odvolanie.

Dňa 31. januára 1996 okresný súd uznesením vyrubil sťažovateľovi súdny poplatok za odvolanie.

Dňa 29. februára 1996 bola vec s odvolaním predložená krajskému súdu.

Dňa 16. apríla 1996 krajský súd uznesením zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Okresnému súdu bol spis vrátený 7. mája 1996.

Dňa 1. októbra 1996 okresný súd vykonal dožiadanie príslušných úradov.

Dňa 20. decembra 1996 okresný súd stanovil termín pojednávania na 22. január 1997.

Dňa 22. januára 1997 okresný súd odročil pojednávanie na 27. január 1997 pre účely vyhlásenia rozsudku.

Dňa 27. januára 1997 okresný súd návrh sťažovateľa zamietol.

Dňa 6. marca 1997 sťažovateľ podal odvolanie proti rozsudku okresného súdu.

Dňa 10. apríla 1997 bola vec predložená krajskému súdu na rozhodnutie.

Dňa 9. júla 1997 krajský súd potvrdil rozsudok okresného súdu. Spis bol vrátený okresnému súdu 15. augusta 1997.

Dňa 19. septembra 1997 podal sťažovateľ dovolanie proti rozsudku krajského súdu. Vec bola predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) 23. októbra 1997.

Dňa 25. marca 1999 najvyšší súd rozsudkom zrušil rozsudky krajského a okresného súdu a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Spis bol vrátený okresnému súdu 15. apríla 1999.

Dňa 10. januára 2000 okresný súd stanovil termín pojednávania na 24. január 2000.

Dňa 24. januára 2000 okresný súd odročil pojednávanie na neurčito z dôvodu preverenia informácií o konkurze žalovaného Z., š. p. v likvidácii, R., uznesením krajského súdu sp. zn. 36 Cb - 24 K 330/95 z 29. mája 1997 bol vyhlásený konkurz na žalovaného. Konanie bolo zo zákona prerušené.

Dňa 17. marca 2008 krajský súd uznesením č. k. 36-24 K 330/95-643 zrušil konkurz na majetok žalovaného po splnení rozvrhového uznesenia. Konkurzné konanie bolo ukončené 29. apríla 2008.

Dňa 5. júna 2008, 9. decembra 2008 a 2. júla 2009 bol spis opakovane uložený na 6-mesačnú lehotu.

Dňa 5. novembra 2009 okresný súd dožiadaním na krajskom súde zisťoval, či v prípade žalovaného *„bola nariadená likvidácia a v prípade, že nezostal majetok, či bol podaný návrh na výmaz spoločnosti s obchodného registra“*.

Dňa 9. decembra 2009 okresný súd dožiadaním zisťoval prípadný výmaz žalovaného z obchodného registra.

Dňa 9. februára 2010 sťažovateľ podal návrh na vstup účastníka do konania na strane žalovaného.

Dňa 15. marca 2010 okresný súd uznesením rozhodol o pristúpení ďalšieho účastníka na strane odporcu do konania a o zmene návrhu na začatie konania a vyzval nových účastníkov na vyjadrenie k návrhu.

Dňa 27. októbra 2010 okresný súd stanovil termín pojednávania na 6. december 2010.

Dňa 6. decembra 2010 okresný súd odročil termín pojednávania na neurčito pre účely ďalšieho dokazovania.

Dňa 24. januára 2011 okresný súd stanovil termín pojednávania na 21. február 2011.

Dňa 21. februára 2011 právny zástupca sťažovateľa navrhol pripustiť do konania ďalšieho účastníka na strane žalovaného, z tohto dôvodu požiadal aj o odročenie pojednávania. Okresný súd pojednávanie odročil na neurčito.

Dňa 13. apríla 2011 okresný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa na doplnenie ním označených dôkazných prostriedkov.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 143/99 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov...

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná...

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESĽP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESĽP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie v napadnutom konaní môže predstavovať určitý stupeň zložitosti súvisiaci s opakovanou zmenou účastníkov konania, avšak doterajší zdĺhavý priebeh napadnutého konania ústavný súd nemôže pripísať iba na vrub faktickej náročnosti prerokovávanej veci. Napokon ani predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení nepoukázal na skutkovú alebo právnu zložitosť predmetnej veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmavanom konaní, ústavný súd nezistil žiadne významné okolnosti, ktoré by mali byť osobitne zohľadnené na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v napadnutom konaní k zbytočným prieťahom. Sťažovateľ neprispel svojím správaním k zbytočným prieťahom v konaní, hoci využil možnosti podľa Občianskeho súdneho poriadku (opravné prostriedky, návrh na zmenu účastníkov), avšak využitie možností daných účastníkom konania procesnými predpismi na uplatňovanie a presadzovanie ich práva v občianskom súdnom konaní spôsobuje síce predĺženie priebehu

konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné prieťahy (napr. I. ÚS 31/01).

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v posudzovanej veci a predovšetkým poukazuje na to, že prerušenie napadnutého konania v dôsledku konkurzu odporcu nepripočítal na ťarchu okresného súdu. Ústavný súd však konštatuje, že okresný súd bol v danej veci aj opakovane nečinný, konkrétne od 7. mája 1996 do 1. októbra 1996 (päť mesiacov), od 15. apríla 1999 do 10. januára 2000 (deväť mesiacov), od 17. marca 2008 do 5. novembra 2009 (devätnásť mesiacov) a od 15. marca 2010 do 27. októbra 2010 (sedem mesiacov). Uvedený postup okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľný, pretože počas najmenej troch rokov súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy a dohovoru (pozri napr. I. ÚS 41/02). Vzhľadom na uvedenú skutočnosť ústavný súd konštatuje, že v napadnutom konaní došlo k prieťahom, ktoré neboli spôsobené zložitosťou veci ani správaním účastníkov konania, ale v dôsledku postupu súdu. V tejto súvislosti ústavný súd už uviedol, že ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie veci, a teda vykonanie spravodlivosti bez zbytočných prieťahov (pozri napr. I. ÚS 119/03).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prieťahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ navrhol priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 6 500 €, pretože iba *„prikázanie súdu, aby vo veci konal bez zbytočných prieťahov nie je účinným odstránením porušenia môjho práva“*.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa, najmä vzhľadom na celkovo dlhé trvanie nečinnosti súdu, považuje za primerané v sume 2 500 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za dva účelne vykonané úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a spísanie sťažnosti). Za dva úkony vykonané v roku 2011 patrí odmena v sume dvakrát 123,50 €, teda 247 € a dvakrát režijný paušál v sume 7,41 €, teda 14,82 €, preto trovy právneho zastúpenia

sťažovateľa predstavujú sumu 261,82 € v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. K uvedenej sume v danom prípade bolo treba pripočítať 20 % DPH, ktorú si právny zástupca sťažovateľa uplatnil v sume 52,36 €, t. j. trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú celkovú sumu 314,18 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. decembra 2011